در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حِـوارٌ گفتگو

(اَلتَّعارُفُ[1]) (آشنایی با یکدیگر)

زائرُ مَرقَدِ أميرِالْمُؤمِنينَ عَليّ عليه‌السلام زائر آرامگاه امیرالمومنین علی (ع)	أَحَدُ الْمُوَظَّفينَ في قاعَةِ[2] الْمَطارِ[3] یکی از کارمندان در سالن فرودگاه
اَلسَّلامُ عَلَيـكُم. سلام برشما	وَ عَلَيكُمُ السَّلامُ وَ رَحمَةُ اللّهِ وَ بَرَكاتُهُ. و بر شما سلام و رحمت و برکات خداوند
صَباحَ الْخَيرِ يا أَخي. صبح به خیر برادرم	صَباحَ النّورِ وَ السُّرورِ. صبح به خیر و شادی
كَيفَ حالُكَ؟ حالت چطوره؟	أَنا بِخَيرٍ، وَ كَيفَ أَنتَ؟ من خوبم و تو چطوری؟
بِخَيـرٍ وَ الحَمدُ لِلّهِ. خوبم، شکر خدا	عَفواً، مِنْ أَينَ أَنتَ؟ ببخشید اهل کجایی؟
أَنا مِنَ الْجُمهوريَّةِ الْإسلاميَّةِ الْإيرانيَّةِ. من اهل جمهوری اسلامی ایران هستم	مَا اسْمُكَ الْكَريمُ؟ اسم شریف تو چیست؟
اِسمي حُسَينٌ، وَ مَا اسْمُكَ الْكَريمُ؟ اسمم حسین است و اسم شریف شما چیست؟	اِسمي عَبدُ الرَّحمانِ. اسم من عبدالرحمان است.
هَل سافَرتَ إلىٰ إيرانَ حَتّى الْآنَ؟ آیا مسافرت کرده‌ای به ایران تا کنون؟	لا؛ مَعَ الْأَسَفِ. لٰكِنّي أُحِبُّ أَنْ أُسافِرَ[4]. نه؛ متأسفانه. ولی من دوست دارم که سفر کنم
إنْ شاءَاللّهُ تُسافِرُ إلىٰ إيرانَ! اگر خدا بخواهد مسافرت می‌کنی به ایران!	إنْ شاءَاللّهُ؛ إلَى اللِّقاءِ؛ مَعَ السَّلامَةِ. اگر خدا بخواهد! به امید دیدار! به سلامت.
في أَمانِ اللّهِ خداحافظ	في أَمانِ اللّهِ وَ حِفظِهِ، يا حَبيبي. در پناه خدا و خداحافظ، ای دوست من.

۱ــ **تَعارُف:** آشنایی با یکدیگر ۲ــ **قاعَة:** سالن ۳ــ **مَطار:** فرودگاه ٤ــ **أَنْ أُسافِرَ:** که سفر کنم